

SFS 1983: 1010

Utkom från trycket
den 27 december 1983

Lag om ändring i lagen (1929: 405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929;

utfärdad den 15 december 1983.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1929:405) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929

dels att i 2 § ordet "vattenlagen" skall bytas ut mot "vattenlagen (1983: 291)",

dels att i 4, 8, 10 och 21 §§ ordet "vattenrättsdomaren" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "vattendomstolen" i motsvarande form,

dels att i 4 § ordet "synemännen" skall bytas ut mot "förrättningsmännen",

dels att i 8 och 13 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att i 23 § ordet "Konungens befallningshavande" skall bytas ut mot "länsstyrelsen",

dels att 1, 3, 5–7, 9, 11, 12, 14–18, 20 och 22 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

Till följd härav kommer lagen att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.



1 § Ansökan i mål, som jämlikt konventionen anhängiggöres vid vattendomstol, skall ingivas i ett exemplar utöver det antal, som för varje särskilt fall eljest finnes föreskrivet.

Skall enligt art. 14 av konventionen ansökan vara åtföljd av förklaring, som avses där, och är sådan förklaring ej bilagd ansökningen, skall den avvisas. Görs ansökan om förordnande av förrättningsman till förrättning enligt 12 kap. vattenlagen (1983:291), får i fall, som nu nämnts, förordnande ej meddelas med mindre sådan förklaring föreligger. Vad som nu sagts skall dock icke äga tillämpning i fråga om ansökan av norska staten.

2 § Vad i vattenlagen (1983:291) stadgas om ansökans innehåll skall äga tillämpning jämväl i fråga om företagets verkningar i Norge; dock erfordras ej uppgift å där belägna fastigheter, som beröras av företaget, eller å ägare eller nyttjanderättshavare till sådan fastighet eller å de ersättningsbelopp, som böra utgå till ägare eller annan för skada å egendom i Norge.

I kungörelse, som utfärdas om ansökningen, skall i vad angår företagets verkningar i Norge allenast intagas uppgift å det vattenområde, som där kan komma att röna inverkan av företaget.

3 § Vattendomstolen skall, så snart kungörelse utfärdats om ansökningen, översända ett exemplar av ansökningshandlingarna jämte kungörelsen till utrikesdepartementet för att tillställas vederbörande norska myndighet. Sedan den förberedande skriftväxlingen avslutats, får fortsatt behandling av målet icke äga rum, innan det från utrikesdepartementet kommit under rättelse som avses i 4 eller 5 §.

Skall frågan behandlas vid förrättning enligt 12 kap. vattenlagen (1983:291), skall förrättningsmannen, så snart sammanträde med sakägarna utsatts, till utrikesdepartementet översända avskrift av ansökningshandlingarna jämte uppgift om tid och plats för sammanträdet. Innan underrättelse, som nyss nämnts, kommit förrättningsmannen till handa får det ej meddelas slutligt utlåtande angående företaget.

Finner vattendomstolen eller förrättningsmannen med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av den utredning, som ytterligare behövs, att frågan bör behandlas av kommission, får framställning om detta sändas till utrikesdepartementet, varefter regeringen meddelar beslut i anledning av framställningen.

4 § Har till utrikesdepartementet inkommit meddelande, att samtycke å norsk sida ej erfordras eller att samtycke givits utan att därför uppställts villkor, skall underrättelse därom meddelas vattendomstolen eller förrättningsmannen.

Har samtycke vägrats, skall besked därom meddelas vattendomstolen eller förrättningsmannen; och varde ansökningen av vattendomstolen eller förrättningsmannen avslagen.

5 § Om det för samtycke, som givits på norsk sida, uppställts särskilda villkor, ankommer det på regeringen att besluta huruvida regeringen vill förbehålla sig prövningen av fråga, som avses i andra punkten av art. 20 i konventionen. Sedan den prövning som kan föranledas av detta ägt rum,



skall underrättelse om regeringens beslut samt de från norsk sida meddelade villkoren tillställas vattendomstolen eller förrättningsmannen för den vidare prövning, som med iakttagande av nämnda beslut och villkor erfordras för målets avgörande.

Får regeringen enligt första stycket förbehålla sig prövningen av en viss fråga och är företaget av sådan beskaffenhet att på grund av en bestämmelse i vattenlagen (1983: 291) en fråga angående företaget kunnat prövas av regeringen, skall den prövning, som sålunda i särskilda hänseenden kan ankomma på regeringen, företas i ett sammanhang.

6 § Stadgandet i art. 7 av konventionen om meddelande av tillstånd för bestämd tid skall icke äga tillämpning i vad angår strömfall eller fast egendom eller intresse här i riket, för vars räkning företaget skall verkställas.

Meddelas tillstånd för bestämd tid, skall i fråga om strömfall eller fast egendom eller intresse, som berörs därav, bestämmelserna i 15 kap. 3 § vattenlagen (1983: 291) om omprövning icke gälla. Tiden för tillståndet får icke sättas längre än till 60 år från det kalenderår, under vilket företaget enligt därom meddelad bestämmelse skall ha fullbordats.

7 § Om kungörelse eller annat meddelande, som enligt vattenlagen (1983: 291) skall införas i ortstidning, rör sakägare i Norge, skall ett exemplar av kungörelsen eller meddelandet översändas till utrikesdepartementet för att jämlikt art. 15 i konventionen tillställas vederbörande norska myndighet.

Vattenlagens bestämmelser om underrättelse samt om delgivning av kungörelse eller annat meddelande skall gälla även vad angår sakägare i Norge.

Företag, varom ansökan göres i Norge

8 § Förklaring, som avses i art. 14 av konventionen, meddelas av regeringen.

Den, som vill erhålla sådan förklaring, har att till vattendomstolen ingiva ansökan därom. I ansökningen skola så fullständigt som möjligt uppgivas företagets beskaffenhet, omfattning och verkningar med angivande av det vattenområde, som av företaget kan komma att beröras. Vattendomstolen översänder med eget yttrande ansökningen till utrikesdepartementet.

9 § Då ansökan angående ett företag, vilken ingivits till myndighet i Norge, inkommit till utrikesdepartementet, skall den jämte tillhörande bilagor sändas till vattendomstolen. Vad som nu sagts skall även gälla i fråga om upplysningar som avses i tredje punkten av art. 15 i konventionen.

Sedan de i första stycket avsedda handlingarna inkommit till vattendomstolen skall domstolen genast utfärda kungörelse om ansökningen. Kungörelsen skall innehålla dels uppgift om företagets beskaffenhet och omfattning samt de verkningar, som därav kan väntas uppkomma inom svenskt område, dels underrättelse om vad sakägare, som vill hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget, har att iaktta samt om att



erinringar i anledning av ansökningen skall inom en viss, i kungörelsen utsatt tid insändas till vattendomstolen. Kungörelsen skall innehålla tillkännagivande att ett exemplar av ansökningshandlingarna finns tillgängligt på vattendomstolens kansli eller på annan lämplig plats som vattendomstolen bestämmer. Genom vattendomstolens försorg skall kungörelsen så snart det kan ske införas i ortstidning samt i Post- och Inrikes Tidningar. Ett exemplar av kungörelsen skall tillika översändas till utrikesdepartementet.

Om det sedan kungörelse utfärdats från myndighet i Norge kommer underrättelse om frågans fortsatta behandling där, skall också ett sådant meddelande kungöras på sätt som nu har angetts.

Är företaget av beskaffenhet, att någon menlig inverkan därav här i riket uppenbarligen icke är att motse, erfordras ej kungörelse, som ovan nämnts.

10 § Kan företaget antagas bli till men för allmänna intressen såsom samfärdsel eller flottning eller fiske av någon betydelse eller för vattenreglerings- eller torrlägningsföretag, som redan verkställts eller med sannolikhet kan motses, åligger vattendomstolen att inhämta yttrande från myndighet, som i sådant hänseende har att bevaka det allmännas rätt, ävensom från styrelse eller syssloman för företag, som av frågan beröres. Yttrande skall avgivas inom den tid för erinringars framställande, som bestämts i kungörelsen.

11 § Sedan den enligt 9 § utsatta tiden för erinringars insändande utgått, skall vattendomstolen till regeringen avge yttrande huruvida enligt art. 12 av konventionen samtycke till företaget på svensk sida kan anses erforderligt samt huruvida till följd av omfattningen och beskaffenheten av den utredning, som ytterligare behövs, frågan angående företaget bör behandlas av kommission. Om det med hänsyn till utredningens fullständighet kan ske, bör vattendomstolen också meddela huruvida enligt domstolen samtycke bör lämnas och för sådant fall avge förslag till de villkor, som därför bör uppställas. Yttrandet skall åtföljas av samtliga till ärendet hörande handlingar. Avskrift av regeringens beslut i ärendet skall tillställas vattendomstolen.

12 § Yttrande som avses i 8 eller 11 § avges av vattendomstolens ordförande. Om frågans beskaffenhet påkallar det, skall han samråda med den tekniske ledamoten och nämndemännen. Erfordras särskild undersökning, får ordföranden uppdra åt den tekniske ledamoten att med eller utan biträde av nämndeman verkställa sådan.

Kostnaden för undersökningen och utgifter i anledning av kungörelser och dylikt betalas av statsmedel.

13 § I fråga om företag, som skall verkställas för svenska statens räkning, äger regeringen förordna, att frågan om samtycke till företaget skall behandlas i annan ordning än här ovan i 9–12 §§ är föreskriven. Stadgandet i 9 § skall dock jämväl för sådant fall gälla i vad därmed avses att bereda sakägare kännedom om ansökningen och dess behandling samt om vad de hava att iakttaga, därest de vilja hos norsk myndighet framställa erinran i anledning av företaget.

14 § Förklaring som avses i art. 22 av konventionen, meddelas av vattendomstol. Ansökan om sådan förklaring inges till vattendomstolen i tre exemplar. Görs ansökan efter utgången av den i art. 22 stadgade tiden, skall den avvisas av vattendomstolen.

I samband med förklaring, som nämnts i första stycket, skall också prövning äga rum av fråga som avses i art. 3 mom. 2 eller art. 6 och är av beskaffenhet att besked däri skolat enligt vattenlagen (1983: 291) tas upp i medgivande till företaget.

Har ansökningshandlingarna ej ingivits i föreskrivet antal exemplar eller finner vattendomstolen flera exemplar vara erforderliga eller innehåller icke handlingarna behövliga upplysningar för behandlingen av en fråga, som avses i denna paragraf, får vattendomstolen förelägga sökanden att inom viss tid fullständiga vad som sålunda brister vid äventyr, om det försummas, att ansökningen kan förklaras förfallen.

15 § Angående behandlingen av fråga, som avses i 14 §, skall i tillämpliga delar gälla vad som är föreskrivet beträffande ansökningsmål i vattenlagen (1983: 291).

16 § Då förklaring som avses i 14 § har meddelats och vunnit laga kraft, skall inskrivning ske i vattenboken av de förhållanden som är av vikt för kännedom om de rättigheter och skyldigheter här i riket, vilka för framtiden är förenade med företaget.

17 § Ansökan eller ärende, som avses i 8, 9 eller 14 §, tas upp av den vattendomstol, inom vilkens område den inverkan på vattenförhållandena, som det är fråga om, uppkommer.

Särskilda bestämmelser

18 § Vad som i vattenlagen (1983: 291) stadgas om skyldighet att ta del i kostnaden för ett företag eller att utge bidrag till detta skall även tillämpas på företag, som enligt konventionen verkställs till förmån för strömfall eller fast egendom eller intresse här i riket. Hänsyn skall dock tas endast till nytta, som här uppkommer genom företaget.

Skall till följd av överenskommelse, som avses i art. 10 av konventionen, skyldighet att ta del i ett företag åvila även fast egendom eller intresse i Norge, skall vid tillämpningen av denna paragraf såsom kostnad för företaget anses endast den del därav, som enligt nämnda överenskommelse faller på egendom eller intresse här i riket.

19 § Fråga om godkännande av överenskommelse, som avses i art. 10 av konventionen, prövas beträffande företag, varom ansökan göres här i riket, i samband med tillstånd till företaget samt eljest i den ordning, som i 14 och 15 §§ är för där avsett fall föreskriven.

20 § Är med vattenföretag enligt vattenlagen (1983: 291) förenad skyldighet för tillståndshavaren att erlægga bygdcavgift, skall vad som sålunda stadgats lända till efterrättelse även i fråga om företag, vartill tillstånd meddelas enligt konventionen. Sådan skyldighet får dock icke åläggas till



förmån för intressen utom riket. Vid bestämmande av antalet avgiftsenheter och inplacering i avgiftsklass skall hänsyn endast tas till verkningarna här i riket.

Avgift som avses i första stycket får, om det är skäligt med hänsyn till avgiftsskyldighet som ålagts enligt art. 8 av konventionen eller andra omständigheter, sättas lägre än vad som eljest är stadgat eller också helt efterges.

21 § Vad i 12 § är stadgat om yttrande, som där sägs, skall äga tillämpning jämväl i fråga om meddelande av upplysning, varom enligt art. 16 av konventionen framställning inkommer till vattendomstolen.

Vill myndighet här i riket inhämta upplysning, som avses i nämnda artikel, skall framställningen därom insändas till utrikesdepartementet för att tillställas vederbörande norska myndighet.

22 § Fråga om ställande av säkerhet, som avses i art. 11 av konventionen, prövas beträffande företag, för vilket ansökan görs här i riket, i samband med tillstånd till företaget samt eljest vid meddelande av samtycke till företaget eller i den ordning, som i 14 och 15 §§ är föreskriven för där avsett fall. Angående sådan säkerhet tillämpas vad som är föreskrivet i 22 kap. 3 § vattenlagen (1983: 291).

23 §² Föreläggande, varom stadgas i art. 29 av konventionen, meddelas av länsstyrelsen i det län, där företaget verkställs eller den flottled, varom fråga är, framgår eller, om företaget verkställs i Norge, inverkan å vattenförhållandena till följd av företaget uppkommer.

Då ombud enligt nämnda artikel utsetts, skall underrättelse därom jämte uppgift å ombudets namn och adress införas i en eller flera av ortens tidningar samt i allmänna tidningarna. Sker ändring i förhållande, som tidigare kungjorts, skall den på samma sätt offentliggöras. Uppgifter, som nu nämnts, skola tillika upptagas i särskild, hos länsstyrelsen tillgänglig förteckning.

Kostnad för kungörelse, som avses i denna paragraf, må uttagas i den ordning, som angående lösen för expedition är föreskriven.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Om ett vattenmål har anhängiggjorts hos vattendomstol eller ansökan om förordnande av förrättningsman gjorts eller förordnande enligt 3 kap. 11 § vattenlagen (1918: 523) om syneförrättning meddelats före ikraftträdandet, tillämpas äldre bestämmelser.

STEN WICKBOM

Lars K. Beckman
(Justitiedepartementet)

² Senaste lydelse 1971: 569.

